Modificări și decizii ale regulilor de joc și justa lor interpretare

Pregătirile echipelor de categoriile A, B și C se intensifică pe măsură ce se apropie data începerii returului campionatului. Curînd își vor începe preparativele și arbitrii, și cum sîntem convinși că în primul rînd își vor reîmprospăta cunoștințele teoretice legate de justa interpretare și aplicare a regulilor de joc, socotim că este oportun să reamintim în această perioadă o serie de modificări operate de „International Board" în textul unor articole din regulament și în redactarea unor decizii. Ele au fost aduse la cunoștința federațiilor naționale afiliate, de către F.I.F.A., cu mențiunea că aplicarea lor este obligatorie.

În rîndurile care urmează, redăm textul integral (chiar dacă o parte este cunoscută), al acestor modificări, așa cum trebuie să fie înserate în regulament, și facem un scurt comentariu, în dorința de a ajuta la corecta lor înțelegere.

Textul modificărilor

ART. 1 — TERENUL DE JOC

● Paragraful 6 — Porțile. *Ultima propoziție din prima parte se redactează în modul următor:*

„Lățimea și grosimea stîlpilor și barei transversale NU VOR FI MAI MICI DE 10 CM ȘI MAI MARI DE 12 CM".

ART. 1. — DECIZII ALE I. B. („*International Board*")

● *Decizia nr. 4 capătă următoarea formă:*

„4. Linia de poartă trebuie să aibă lățimea egală cu grosimea stîlpilor porții și a barei transversale (10—12 cm) astfel încît linia și stîlpii să se confunde la marginile lor exterioare și interioare".

● *Deciziile nr. 8 și 9 se anulează și se înlocuiesc cu următoarea decizie:*

„8. În cazul cînd bara transversală se deplasează sau se rupe, jocul va fi întrerupt.

Dacă este vorba de un joc competițional, într-un astfel de caz el va fi întrerupt, afară de cazul cînd regulamentul competiției prevede altceva, adică repararea sau înlocuirea barei transversale, fără ca ea să constituie un pericol pentru jucători. Într-un astfel de joc nu se recomandă înlocuirea barei cu o sfoară.

Într-un joc amical, în cazul cînd există o înțelegere reciprocă, sau într-un joc competițional atîta timp cît regulamentul competiției permite, jocul nu poate fi reluat, cu condiția ca bara transversală (ruptă sau deplasată) să fie îndepărtată și să nu mai constituie un pericol pentru jucători. În cazul cînd jocul continuă fără bara transversală și după părerea arbitrului mingea depășește într-un punct linia porții, punct care se află sub bara transversală care lipsește, se consideră gol valabil.

Dacă jocul este oprit pentru îndepărtarea barei, el va fi reluat cu o minge de arbitru de pe locul întreruperii jocului".

● *Decizia nr. 10 devine nr. 9 și este redactată astfel:*

„9. Barele pot fi pătrate, dreptunghiulare, rotunde, semi-rotunde sau eliptice, cu condiția ca lățimea și grosimea stîlpilor porții și a barei transversale să fie respectate, adică minimum 10 și maximum 12 cm."

● *Decizia nr. 10 (decizie nouă):*

„10. Stîlpii porții și bara transversală nu pot fi de o altă formă decît cele prevăzute în decizia nr. 9. Materialul folosit pentru confecționarea lor poate fi lemn sau metal."

ART 10. — MARCAREA UNUI GOL

● *A doua frază din primul paragraf se anulează. Noua redactare a articolului, în întregime, este următoarea:*

„În afară de excepțiile prevăzute de regulament, un gol este marcat atunci cînd mingea va fi depășit în întregime linia de poartă printre stîlpi și pe sub bara transversală, fără să fi fost oprită, respectiv aruncată, purtată sau lovită cu mîna sau cu brațul de către un jucător al echipei atacante, cu excepția portarului care se găsește în interiorul propriei sale suprafețe de pedeapsă.

Echipa care va marca cel mai mare număr de goluri va fi cîștigătoare; dacă nu s-a marcat nici un gol sau dacă echipele au înscris același număr de goluri, jocul va fi declarat egal".

ART. 14. — LOVITURA DE PEDEAPSĂ *(Decizii)*

● *Decizia nr. 6 a fost astfel redactată:*

„6. Dacă un coechipier al jucătorului care execută lovitura de pedeapsă pătrunde în suprafața de pedeapsă SAU IN SUPRAFAȚA ARCULUI DE CERC CU RAZA DE 9,15 M, înainte ca mingea să fie în joc și mingea ricoșează în teren din stîlpii porții, bara transversală sau din portar, arbitrul va întrerupe jocul și va avertiza pe jucătorul vinovat. Jocul va fi reluat cu o lovitură liberă indirectă".

● *Decizia nr. 7 are o nouă redactare:*

„7. Dacă din fiecare echipă pătrund în suprafața de pedeapsă SAU IN SUPRAFAȚA ARCULUI DE CERC CU RAZA DE 9,15 M cîte unul sau mai mulți jucători înainte ca mingea să fie în joc, lovitura de pedeapsă va fi repetată".

Rubrica arbitrilor

ART. 10. — DECIZII ALE I. B.

● *Decizia nr. 2 se redactează astfel:*

„2. Un gol nu poate fi acordat în nici un caz dacă mingea a fost oprită de un corp străin înainte de a depăși linia porții. Dacă fapta se produce în cursul unei faze obișnuite de joc — IN AFARA DE EXECUTAREA UNEI LOVITURI DE PEDEAPSĂ — jocul se va întrerupe și se va relua cu o minge de arbitru din locul unde mingea a venit în contact cu corpul străin".

● *Decizie nouă:*

„9. Dacă la executarea unei lovituri de pedeapsă, mingea este oprită în drumul ei de un corp străin, lovitura de pedeapsă se va repeta".

ART. 15. — ARUNCAREA DE LA MARGINE (Decizii)

● *Decizie nouă:*

„3. Dacă la aruncarea unei aruncări de la margine un jucător advers încearcă să deruteze sau să jeneze pe cel care execută aruncarea dansînd sau gesticulînd în fața lui, acest fapt va fi interpretat ca o comportare nesportivă și vinovatul (sau vinovații) vor fi avertizați.

Comentarii

Din lectura modificărilor privind textul articolului 1 și al deciziilor pe marginea lui, rezultă clar că dimensiunile de 10—12 cm sînt obligatorii numai pentru grosimea și lățimea stîlpilor porții, ale barei transversale și ale liniei porții. Ar însemna că celelalte linii delimitatoare ale terenului sau ale suprafețelor din teren pot avea lățimea mai mică de 10 sau 12 cm. Este recomandabil însă, ca și aceste linii să aibă o lățime egală cu aceea a liniei și a barelor porții. Această dimensiune asigură o vizibilitate perfectă atît jucătorilor — pentru a se orienta asupra jocului —, cît și arbitrilor — în deciziile pe care trebuie să le dea.

În jocurile oficiale interne (de campionat, cupă) dacă bara transversală se rupe sau se deplasează, arbitrul va întrerupe jocul pentru a se repune bara în stare normală. Întreruperea jocului nu trebuie să dureze mai mult de 20 minute. În caz contrar, arbitrul va fluiera sfîrșitul meciului, consemnînd acest lucru în raportul său. Tot astfel se va proceda și în situațiile cînd se deplasează sau se rup stîlpii porții. Înlocuirea barei transversale cu o frînghie sau sfoară pentru continuarea jocului nu este permisă. Toate acestea sînt dispoziții ale federației noastre, în concordanță cu deciziile elaborate de „I.B."

În ceea ce privește forma barelor, F.R.F. a stabilit, de asemenea, ca la toate competițiile cu caracter oficial, indiferent de categorie, stîlpii și bara transversală să aibă numai secțiune pătrată și să fie confecționate din lemn.

Decizia nr. 2 de la art. 10 precizează ce trebuie să facă arbitrul cînd mingea este oprită de un corp străin, într-o fază obișnuită de joc, înainte de a intra în poartă. Pentru o interpretare uniformă a acestei decizii de către toți arbitrii noștri, precizăm că prin corp străin trebuie înțeles un spectator, fotograf, jucător de rezervă, medic, antrenor — care au pătruns pe teren fără autorizația arbitrului —, un animal oarecare, o piatră sau oricare alt obiect aruncat direct în minge, venind în contact cu ea. Oprirea mingii de către un smoc de iarbă sau devierea ei nu trebuie interpretată ca efect al intervenției unui corp străin. În astfel de cazuri, jocul va fi lăsat să continue. De asemenea, și la executarea loviturilor libere, de colț, de poartă, de începere a jocului și a aruncărilor de la margine dacă — după ce a intrat în joc și înainte de a fi lovită de un alt jucător — mingea este oprită sau atinsă de un corp străin, arbitrul va acorda tot o „minge de arbitru". Se va proceda astfel deoarece F.I.F.A. specifică în mod expres altfel numai la executarea penaltiurilor.

Pentru a evita interpretări eronate, menționăm că „mingea de arbitru" va fi acordată indiferent dacă balonul este oprit sau lovit de corpul străin în timp ce se găsește în drum spre poartă sau în altă direcție (corner, tușă etc.). Face excepție de la această precizare lovitura de la 11 m. În cazul penaltiului, lovitura se repetă, atîta timp cît nu se cunoaște efectul ei. După ce însă, lovitura de la 11 m și-a terminat efectul, dacă intervine un corp străin — așa cum am arătat mai sus — arbitrul va opri jocul și-l va relua cu o „minge de arbitru", deoarece se consideră că mingea se găsește în continuare într-o fază obișnuită de joc. Prin terminarea efectului la executarea unui penalti (pentru a se putea aplica decizia nr. 2 de la art. 10) trebuie înțelese situațiile cînd, după executare, mingea este respinsă de portar în teren sau lovește una din barele porții și revine în teren.

În sfîrșit, decizia nr. 3 de la art. 15 trebuie interpretată în sensul că un jucător, adversar al celui care aruncă mingea, dacă după ce a fost avertizat persistă în atitudinea sa, poate fi eliminat.

Aceste scurte comentarii urmăresc să facă cunoscut tuturor arbitrilor și chiar spectatorilor linia corectă de interpretare a noilor modificări survenite în regulament.

GEORGE N. GHERGHE
membru al Colegiului central de arbitri

PREGĂTIREA ECHIPELOR CONTINUĂ

Steagul roșu muncește asiduu în vederea reabilitării

Zăpada și gerul nu au putut împiedica efectuarea primelor antrenamente ale fotbaliștilor de la Steagul roșu Brașov. Dornici de reabilitare în fața aprigilor lor suporteri, ei au reluat antrenamentele mai de vreme decît colegii lor de la alte cluburi. Stadionul Tineretului curățat perfect de zăpadă este locul unde cei doi antrenori, *Silviu Ploeșteanu* și *Nicolae Proca* își pregătesc elevii cu minuțiozitate.

După efectuarea lecției de antrenament, ne-am întreținut cu antrenorul Silviu Ploeșteanu care ne-a pus în temă cu planul de pregătire al echipei Steagul roșu.

— Întrucît anul 1967 marchează pentru mine un eveniment deosebit, împlinirea a 20 de ani de activitate ca antrenor la acest club, doresc foarte mult ca băieții mei să marcheze o redresare totală, atît din punct de vedere al calității jocurilor cît și din punct de vedere disciplinar. Am efectuat primul antrenament la data de 21 decembrie 1966. Pînă la 6 ianuarie atît durata cît și intensitatea au fost mai scăzute, iar antrenamentele au avut loc numai de trei ori săptămînal. De la această dată, durata a crescut de la 40—45 de minute la 70 iar intensitatea a devenit medie spre tare, — numărul antrenamentelor mărindu-se la cinci săptămînal.

În continuare, antrenamentele vor fi din ce în ce îngreuiate, urmînd ca la începutul lunii februarie ponderea să cadă pe latura tehnico-tactică. Tot în această perioadă vom începe și meciuri de verificare în vederea cristalizării formației. După o serie de jocuri cu echipe de categorii inferioare vom juca două meciuri cu Dinamo București la 5 și 12 februarie și apoi două cu Petrolul.

În turul campionatului randamentul echipei noastre a fost foarte scăzut. Acest lucru s-a datorat în mod special unor factori de ordin moral și organizatoric care s-au reflectat negativ în jocul echipei. În momentul de față aceste deficiențe au fost eliminate și băieții sînt hotărîți să recupereze terenul pierdut.

Au fost prezenți la antrenament următorii jucători:

Adamache, Jenei, Campo, Naghi, Zaharia, Lazăr, Ivăncescu, Pescaru, Sigheti, Cadar, Necula, Goran, Selimeși și *Stoian* (promovat de la juniori). Au absentat motivat: *Pilcă, Alecu, Năftănăilă* și *Gyorfi* (în lotul de tineret și olimpic) și *Gane* (convocat 6 luni pentru satisfacerea stagiului militar).

Gheorghe NERTEA

Clujenii la al 15-lea antrenament

O perdea atît de deasă de ninsoare, încît de pe marginea terenului îți este imposibil să recunoști pe cineva. Cine are mingea? Ivansuc, Szabo? Nu se știe. Cursele de pe extremă sînt cele mai spectaculoase. Învăluit în vîrtej de nea, jucătorul cu mingea, ca și urmăritorul lui, compun adevărate secvențe cinematografice. Mingea este un uriaș bulgăre de zăpadă, cu care se marchează totuși, din cînd în cînd, cîte... un gol. După 80 de minute de joc, partida ia sfîrșit. **„Fulgerul"** a învins **„Trăznetul"** cu 4–2. Jucătorii de la „U", împărțiți în două tabere cu numiri împrumutate de la echipajul Val-Vîrtej, și-au disputat o pasionantă partidă „în familie". Pentru învingători au marcat **Adam** (2) și **Barbu** (2), iar pentru învinși **Szabo** (2).

Cu acest joc a luat sfîrșit un antrenament al Universității Cluj de 110 minute, început printr-un rapid cros de încălzire pe aleile parcului „Victor Babeș". La sfîrșitul antrenamentului, toată lumea e bine dispusă. Jucătorii se simt bine, iar antrenorul Mladin este de părere că pregătirea fizică a elevilor săi a atins un grad mulțumitor pentru actuala etapă.

Deși s-au efectuat pînă acum 15 antrenamente — un număr ridicat, comparativ cu alte echipe — și lucrurile merg destul de bine, nu putem încheia rîndurile de față fără cîteva referiri „în persoanam" la adresa cîtorva „restanțieri" în pregătire: **Marcu, P. Emil. Gaboraș** și **Ringheanu.**

Printre cei mai zeloși, hotărîți să facă un... retur de forță, se numără **Ivansuc** și **Vasile Alexandru.**

M. P.

Politehnica nu are odihnă

Situația precară a echipei timișorene în clasamentul actualului campionat al categoriei A l-a determinat pe antrenorii **Nicolae Reuter** și **Ion Ionescu** să nu întrerupă pregătirile Politehnicii, după ultimul joc din tur.

În acest fel, simbătă 7 ianuarie ei au notat în jurnalul de activitate al echipei **cel de-al 15-lea antrenament de la încheierea activității competiționale oficiale și al 4-lea din anul 1967.**

Am urmărit atît antrenamentele cît și pregătirile de ansamblu ale lui „Poli" pentru sezonul apropiat și am luat parte la ședința de analiză a comportării echipei în tur. Ne-am putut face astfel o imagine completă asupra stării de spirit care domnește în sînul echipei. Iată cum o putem concretiza în cîteva puncte:

1) Jucătorii sînt perfect conștienți de poziția precară a echipei;

2) Ei au convingerea că singura soluție salvatoare este MUNCA ASIDUĂ pentru cîștigarea unei forme sportive corespunzătoare;

3) Se simte necesitatea creării unui CLIMAT DE PRIETENIE între jucători pentru ca Politehnica să devină O ECHIPĂ în adevăratul sens al cuvîntului.

Iată-ne la un antrenament. Prezența jucătorilor este de sută la sută. Lipsesc motivat: **Surdan**, aflat cu lotul olimpic în America de Sud, **Petrovici** și **Popanică**, aflați în Africa cu echipa de tineret. Toți componenții lotului manifestă o deosebită poftă de lucru, participînd cu multă tragere de inimă la cele șase antrenamente săptămînale, cu o durată variind între 90 — 120 de minute.

— Ce obiective urmăriți? — l-am întrebat pe antrenorul secund, prof. Ion Ionescu.

— Urmărim ridicarea capacității de efort, dezvoltarea rezistenței, forței, vitezei. Facem alergări pe teren variat în tempo uniform, alergări în pantă, alergări de viteză lansate. Pe lîngă aceasta, lucrăm pentru perfecționarea procedeelor tehnice de bază, facem exerciții simple (deocamdată) de tactică, lucrăm cu aparatele ajutătoare, exersăm trasul la poartă, capitol la care jucătorii noștri au fost deficitari.

Antrenorii colaborează îndeaproape cu medicul echipei Dr. E. Messinger care efectuează o serie de sondaje medico-pedagogice, atrăgînd atenția asupra unor oscilații tensionale ale jucătorilor. De remarcat prezența efectivă și activă la antrenamente a președintelui secției de fotbal, ing. **Petre Cojereanu**, fost jucător al acestei echipe. Cojereanu remarca într-o discuție pe care am avut-o recent, munca de pregătire serioasă ce o depun jucători ca **Lereter, Grizea, Mițaru, Bodrojan, Cotormani** și **Rus.**

P. A.